

Посавски КАНАЛ

ЛИСТ ОМЛАДИНСКИХ РАДНИХ БРИГАДА У ПОСАВИНИ

БРОЈ 8

Београд, 26 август 1946 год.

ЦЕНА 1.— ДИНАР

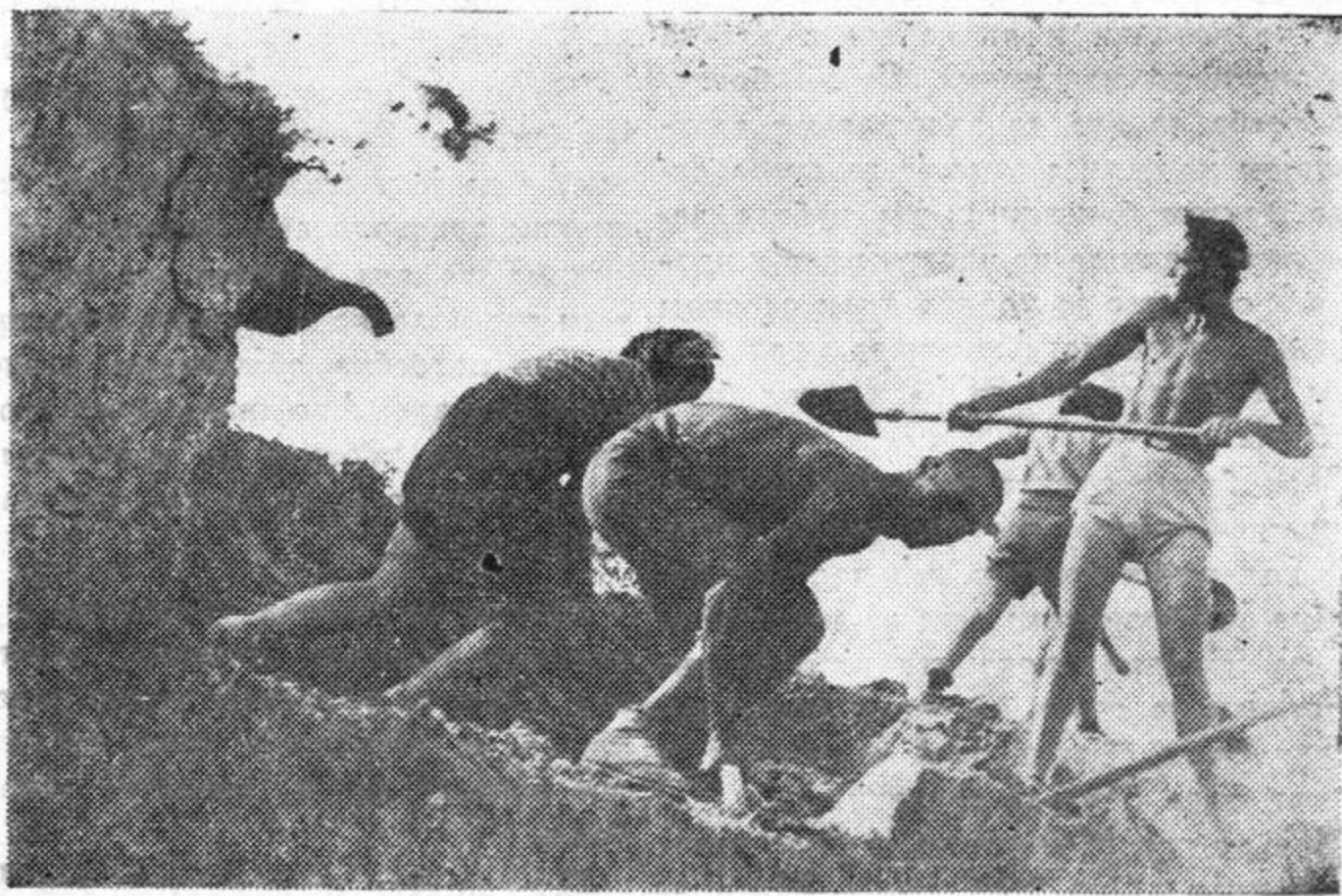
УЧИНИМО СВЕ ДА БИ КАНАЛ БИО НА ВРЕМЕ ГОТОВ

Ископано је 42.619,49 куб. мет. земље. Друга смена дала је све од себе да канал буде завршен, да би наши трактори још ове јесени могли орати плодну посавску земљу. Сваки бусен ископаног земљишта натопљен је знојем младих градитеља своје домовине, свака депонија говори о једном «Муњи» а сваки профил неуратеног канала је услов да се јаве нове «Муње», које ће својим резултатима надмашити претходне и распламсати још више ново — социјалистичко такмичење.

Друга смена ће отићи до 12 септембра. Сада је од друге смене остало још 955 градитеља који пожртвовано раде, стално пребацујући норму, борећи се да изврше свој задатак, да избаце из канала још 31.850 куб. мет., како би омогућили својим друговима из III смене да до 1 октобра заврше канал.

Такмичење се све више распламсава. На каналу се сијају лепо шарпирани унутрашње стране, док вода слободно протиче до пумпне станице, омогућујући да она ради чинећи тиме две користи: дајући светло аз логоре «Сава» и «Кртинска» и ослобађајући од воде терен који треба да се ради. У дужини од 5—6 км. види се издужено «језеро». У њему свакодневно раде млади Чачани, Подрињци и Београђани који свакодневно завршавају по 80 м. овог највећег канала на читавом терену.

VIII студентска бригада «Мирко Луковић» добила је прелазну заставицу. Дубина њеног дела канала је скоро свуда довољна а шарпе су већ упола завршене IX студентска бригада већ је готова са две трећине Уровачког канала који треба да буде завршен до њеног повратка на факултет. Нишка и београдска бригада «Буро Стругар» раде Скељански А канал на коме постижу

»Морамо пре времена завршити главни део унутрашње мреже канала. То ћемо постићи само на један једини начин — ако будемо одмах уложили све своје снаге да би пребацили норму за 100, 200 па и 300%«

одличне резултате. Код сремске чете су прсли жуљеви на рукама, блато је постало обична ствар на коју се не обраћа пажња, а нове снаге округа Врањског, Топличког, Ваљевског и области Војводине стигле су. Стигла је омладина са села која је већ у првим радовима на најгорим теренима положила испит што нам даје наде да ће све постављене задатке извршити и да ће дати десетине ударника, који ће својим примером васпитати стотине других који ће на другим акцијама извршавати обавезе према своме народу.

Ободни канал довршен је у дужини од 10,5 км. Остао је незнатан део који радом багера и бригадира прослављене бригаде са пруге «Жикица Јова-

новић-Шпанац» треба да буде завршен за дванаест дана, ако сваки бригадир буде урадио своју норму за одређено време.

Трећа смена је готово у целини стигла на терен. Свако је уверен да ће и она испунити норму и да ће је пребацити за више од 30%. Добити назив ударника је циљ свакога.

Сваког, кога би упитали да ли ће се завршити канал на време, одговара: «Хоће». То је знак да су сви уверени у остваривање производног плана. Но, то баш није тако сигурно. Има нешто што не зависи од наше воље, од нашег младалачког полета, има нешто што би нас могло да омете у испуњавању да-
(Наставак на другој страни)

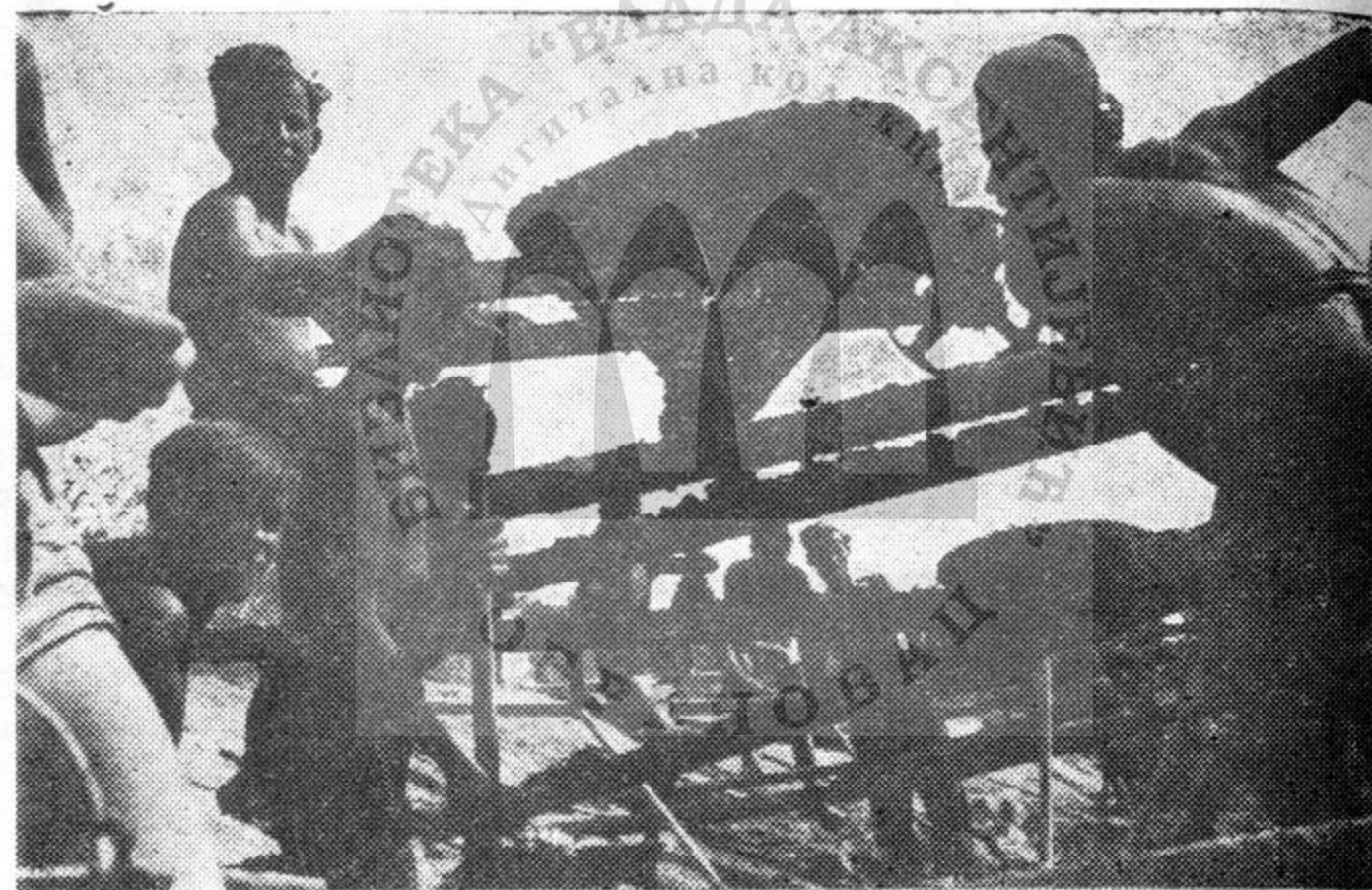
(Наставак са прве стране)

тих обавеза — то су временске прилике. Целог лета није било кише што се у Посавини није десило већ 15 година. На то ми морамо озбиљно рачунати, морамо припремати план да победимо кишу и да завршимо канал. Морамо пре времена завршити главни део унутрашње мреже канала и то: Главни канал, Уровачки канал, и Скељански А и Б. То ћемо постићи само на један једини начин: ако будемо одмах уложили све своје снаге да би пребацили норму за 100, 200 па и 300%, ако сваки буде размишљао о раду, ако сваки бригадир буде командант бригаде командир чете, ако сваки буде технички руководиолац и ако се свако буде трудио да поред тога што ће ископати велику кубатуру, и тиме бити најбољи, помогне, да му и десетина, чета и бригада буду најбоље.

Не треба бити себичан у погледу алата. Треба гледати да увек алатка која је непотребна једној бригади, буде одмах додата оној којој је потребна. Треба водити строгу контролу да се ништа не повлачи и да се свака алатка искористи до максимума. Сваки бригадир треба да зна да задржавање алатке којом не ради а чува је за сутра откида другом бригадиру два кубика земље што значи да не постиже своју ноому већ оно што је урадио дели са оним који није имао могућности да ради. Саввим је разумљиво да ће ефекат бити слабији.

Ради бољег ефекта потребно је стварати специјалне стручне радне групе, које код неких бригада већ постоје; потребно је образовати чете за шакарпионање, за изливање воде итд. што ће све омогућити да сваки на своме послу постигне бољи ефекат рада а тиме ће и ефекат рада бригаде скочити.

Није то све. Можемо на све ово пазити па ипак да не буде ништа. Може се десити да сви из бригаде који раде, одаде одлично а ефекат опет буде слаб. То ће доћи отуда ако проценат оних који остају у логору буде велики и ако се не буде водило тачно рачуна о сваком бригадиру. Руководство бригаде треба

»Обавезе убрзавају темпо рада. Њима се не повећава само број кубика, већ оне помажу да и квалитет рада буде бољи«

да познаје сваког бригадира а десетари и водници треба да знају какав је сваки друг био на раду, како би могли дати правилну оцену о сваком члану своје јединице. Руководство бригада треба такође да је у сталном контакту са техничким руководством, нарочито са заменицима шефова деоница, од којих ће узети све податке и у свако доба пружити сва потребна објашњења члановима своје бригаде. Ако сваки бригадир буде до танчина упознат са профилем који ради, сигурно је да ће тај профил бити добро урађен.

Завршетак канала убрзаћемо и преузимањем обавеза: дневних, седмичних итд. Обавезе убрзавају темпо рада, њима се не повећавају само кубизи већ оне помажу да и квалитет рада буде бољи.

Пред трећом сменом стоји око 70.000 кубних метара које треба избацити из канала и уградити у депоније. Пред сваким бригадиром је дневна норма од два кубика које треба савлађивати из дана у дан а да нам при томе квалитет рада буде одличан како један посао не

О Д Л У К А

Штаба омладинских радних јединица о додељивању прелазне бригадне заставице

Штаб омладинских радних јединица на основу постигнутих резултата рада за протеклу недељу дана рада, одлучује да се прелазна бригадна заставица додели:

VIII студентској радној бригади »МИРКО ЛУКОВИЋ«

Смрт фашизму — Слобода народу!

Командант
О. Р. Ј.
С. КОВАЧЕВИЋ

би два пута радили. Трећа смена има у својим редовима највећи део сеоске омладине, има искуство прве и друге смене и сада је на њој да победи невреме, победи 70.000 кубика, победи поплављену Посавину.

З. Негић

Најбољи међу најбољима

У логору »Вукићевица« налазе се три бригаде које сваким даном постижу све веће резултате. Мора се подвући да је тешко одвојити било коју бригаду као најбољу. Али ипак између њих се налази велики број младих градитеља-ударника.

Поред »Муње« у чачанској бригади налази се четворка »Сила«. Ова четворка на сувом терену избацује 25 кубика а на подводном 12. Затим имамо двојку Јанковића која избацује на подводном терену 6 кубика. У подривској бригади налази се Ивко Мијаиловић који свом снагом запиње да достигне »Муњу« и »Силу«. Он сам транспортује по 10 кубика. У VI београдској налазе се »Гром« и »Багер« који на сувом терену избацују по 22 кубика а на подводном по 10 кубика. Ове групе су озбиљни такмаци »Муњи« и »Сили«. Пионирска тројка Петар Симић, Добросав Јоковић и Славко Живановић из београдске бригаде ради са просеком од 2 кубика.

Ово су имена најбољих група које својим примером потстичу остале на рад и које својим залагањем много доприносе што брже завршавају предвиђеног рада у мочварном делу Посавине.

Д. Јаковљевић

МИНЕРСКОЈ БРИГАДИ

Нас 2000 градитеља Посавског канала, са радошћу смо примили вест да сте десет дана пре рока а пет дана пре обавезе пробили тунел Мајевицу и тиме својим неуморним залагањем завршили добар део рада на најважнијем делу Омладинске пруге.

Ваш пример ударништва јединства омладине, служиће као покретна снага у даљем изграђивању наше земље, као и у васпитању наше омладине. Ваш пример нека буде залога да ће Омладинска пруга бити изграђена у одређено време.

Ми ћемо такође учинити све да изградимо до одређеног рока Посавски канал који ослобађа 4000 хектара земље одакле ће моћи да се прехрани 25.000 људи.

Примите искрене другарске поздраве и пренесите их и на осталу омладину од градитеља Посавског канала.

О. логор Кртинска
18-VIII-1946 год.

ШТАБУ ОМЛАДИНСКИХ РАДНИХ БРИГАДА

Букиње

Поводом пробијања тунела »Мајевица« као досадашњег највећег успеха на Омладинској прузи, вама као руководству, другарски честитамо и желимо вам да наставите са успешним руковођењем како би обавеза за изградњу Омладинске пруге била извршена и пре одређеног времена.

О. логор Кртинска
18-VIII-1946 год.

Штаб омладинских радних бригада
на сектору Обреновац—Скела

На ободном каналу рад се приводи крају

Три бригаде логора »Вукићевица« су 14 ов. мес. дале десетодневну обавезу да ће до 24 ов. мес. завршити радове на старом каналу тј. избацити 3012 кубика земље, завршити дефинитивно 1000 м. канала. Да би се ова обавеза лакше испунила и избегла пренатрпаност људства на раду — установљене су две смене.

Значај завршавања овог дела канала је јако велики. Завршавањем овог дела канала омогућиће се много лакши рад на другом терену пошто ће он да га осигура од воде. На овом делу канала ове три бригаде до 11 ов. мес. ископаће су 5188 кубика земље од почетка радова и са својом чуеном тројком добио назив — »Багераши«. Они су свакодневно пребацивали норму а када су између себе одлично организовали посао њихова тројка је достигла 21 кубик дневно.

У част пробијања Мајевице

IX студентска бригада »Др. Симе Мишошевића« спонтано и одушевљено је поздравила пробој тунела »Мајевица« на Омладинској прузи и у част овог успеха омладине на каналу дала је исте вечери, када је чула о томе, приредбу у своме логору.

Док је читан чланак из »Борбе« о пробоју тунела на лицима свих бригадира оцртавала се радост и дивљење према ударној минерској бригади која је пре одређеног рока, пре постављене обавезе завршила рад на тако важном делу радова. — А радничка химна као да је извирала из срца свих бригадира и сједињавала све њих, њихове жеље у једном смеру — да испуне дате обавезе и да их далеко премаше. Овом приредбом студенти су манифестовали своју одлучност да дају све од себе како би се Посавским каналом велики број хектара земље

Друг Драгомир Јеремић својим доласком у логор »Вукићевица« и својим залагањем на послу поставио је такве резултате који су га довели у ред најбољих бригадира. И ако је физички прилично слаб, он је ипак запео свом снагом и са својом чуеном тројком добио назив — »Багераши«. Они су свакодневно пребацивали норму а када су између себе одлично организовали посао њихова тројка је достигла 21 кубик дневно.

ослободи воде и претвори у зиратно земљиште.

На крају приредбе упућен је поздрав ударној минерској бригади.

В. Р.

ЗАСТАВИЦЕ НАЈБОЉИМА

20 ов. мес. у логору IX студентске радне бригаде предата је четна заставица I чети која је показала најбоље резултате. Том приликом је предата и прелазна заставица најбољој ударној тројци: Шпиро Будимир, Љубиша Поповић и Холо Ђорђе — која од почетка радова пакозује завидне резултате.

★

»Прелазна застава додељује се као најбољој, II чети а прелазна заставица за најбољу десетину припаће IV десетини IV чете. — Лица бригадира из награђене чете и десетине засјала су од среће. У средини бригаде ступа командант II чете и десетар IV десетине IV чете. Застава се предаје. Громко »Ура!« за најбоље бригадири одлазе, сви са жарком жељом да идући пут застава буде њихова.

★

18 августа, по заврштку две недеље рада X београдске бригаде, по први пут је предата заставица до тада најбољој чети и групи. Постројене у кругу логора, очекивала је бригада почетак свечаности. Донесене заставе и заставице поносно су се лелујале на тихом поветарцу.

Командант бригаде Миша Шаховић прочитао је прво целокупан биланс успеха појединих чета, из кога се видело да је за сада најбоља III чета. Она је у току целе протекле недеље само једанпут заузела прво место, али је зато стално држала друго место, док су остале чете прелазиле с последњег на прво и с првог на последње место. Од група се најбоље показала шесторка прве чете у саставу Марчетић, Павлица, Рајевић, Стојановић, Васиљевић, Матић.

Четну недељу и дневну заставу примио је из командантових руку командир III чете Пунџа Павловић, а у име победничке шесторке заставицу друг Марчетић. Победнике је цела бригада поздравила громким троструком: »Ура!«

Ова прва свечана предаја заставица оставила је најдубљи утисак на све присутне и постакла их да у идућој недељи дају све од себе како би освојили заставицу за своју чету или групу.

Конкретизујмо зидне новине

Није то грешка само код нас. Основни недостатак многих зидних новина је у томе да се из њих не осећа живот предузећа, школе или установе у којима излазе, да се у њима не износе проблеми, који тамо сигурно постоје. Уместо тога, у многим зидним новинама, пишу се дуги политички чланци, и описи који ништа не казују. Главна се пажња скоро увек обраћа само техничкој опреми.

Слично је и код нас. Ми у зидним новинама описујемо јутро у логору, повратак с рада, све са великим описима природе, пишемо чланке у којима на другачије расправљамо о дужностима омладине, о сарадњи сељака и интелектуалаца, о дисциплини, итд., а догађаје који произлазе из те сарадње, из наше свести о дужностима омладине, износе само у неколико редака. Један друг из моје бригаде писао је, на пример, о томе како смо били поштовани и дисциплиновани, па смо, упркос велике олује пре неколико вечери, сви, сложено, скинули са камиона хлеб, који би иначе на киши пропао. — Догађај је заиста вредан да се објави. Али није било потребно описивати олују, кишу, жегу, на неколико страница, а оно што је било поента, сам догађај, изнети само на неколико речи.

Из многих наших зидних новина добија се утисак као да је све у реду, као да нема проблема, а недостаје младачке оштрине, смелости да се каже оно што не ваља, где су грешке. Многи на-

Поздрав

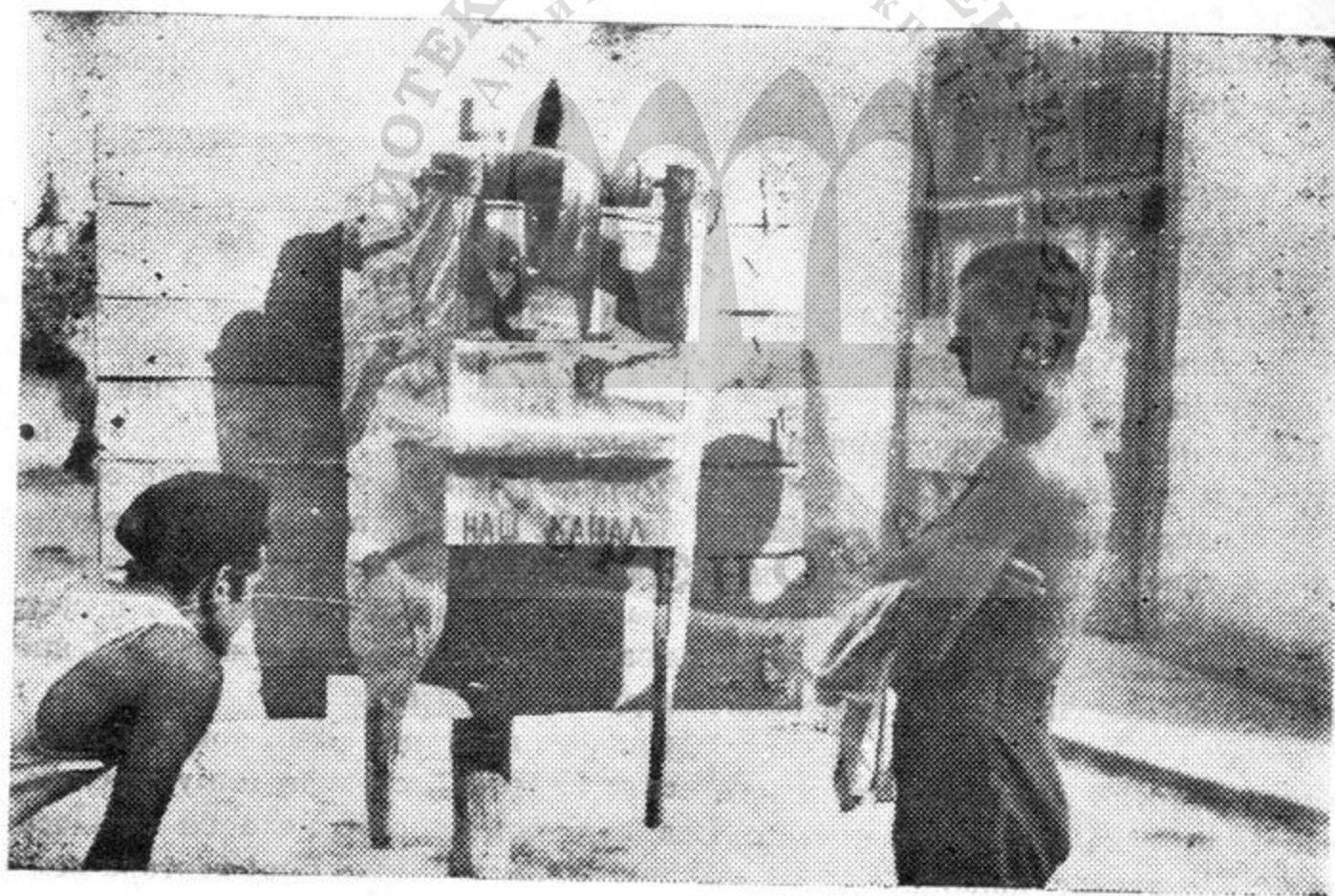
Посавска равница пуца
кро стена хоризонтална,
срцем се шири и куца
чежња идеална.

За тобом, драги Волођа,
за бескрајем твоје степе,
за ширином твоје мисли
и аријом твоје песме
бескрајно нежне и лепе.

Далеко је твоје Котелниково...
Ја радим на Посавском каналу.
Ти ћеш примити ово —
Мој поздрав Волги и Уралу.

Поздрављају те и машу
вредне руке моје,
руке које више не знају за тугу,
руке које граде нове Дњепрострое —
Посавски канал и Омладинску пругу.

В. КУЗМАНОВИЋ

Чланови IX студентске бригаде пред својим зидним новинама

нас пишу и песме поникле са рада на каналу, али такви чланци нису за зидне новине. Ми у зидним новинама треба да видимо рад, али са резултатима, са тешкоћама које се у њему јављају, са цифрама. Ударници, најбоље тројке нека износе своје досадашње искуство, начин на који су постигли резултате које имају. Затим, чланке где би се изнасили нови методи рада, где би се писало о раду у логору, у кухињи, у амбуланти.

Зар нема тема, зар се свакодневно не намећу проблеми о којима бисмо могли да пишемо? А ред у нашим собама? Које су препреке у учењу студената, средњошколаца, какве су резултате досад постигли? Наша дисциплина и другарства? Како подићи ниво наших приредби? итд.

Техничку страну зидних новина, миши чланци ништа не говоре, па чак ни они који описују сам рад. Сигурно је да

на каналу има пуно мотива, догађаја, који се лирски могу описати, неки од слим, не треба занемарити. Лепо делују новине IX студентске бригаде са својом оригиналношћу. Али не треба усредсредити сав рад на цртање и украшавање новина, и на рачун тога занемарити садржај. Форма је веома важна, али није примарна.

Треба писати и лепе описе и репортаже са рада. Њих можемо слати за наше омладинске листове, њих тражи радио секција. Али у зидним новинама пишемо и упознајмо се са проблемима наше бригаде, са грешкама, са успесима. Критикујмо што не ваља у нашем раду, рећимо како да се поправе грешке, учимо из њих, укажимо на оно што недостаје да бисмо одговорили обавезама које смо дали нашим народима.

Б. Балог

Студенти дају приредбу

18 ов. мес. културно-просветна екипа IX студентске бригаде дала је приредбу у оближњем селу Рватима. — По подне студенти су стигли у село које је било искривљено цвећем а славолуци пароланама добродошлице. На средини пољане, где је сеоска омладина направила бину студенте су дочекали мештани и омладина.

Претставник народне омладине села Рвата, другарица Нада Мишковић ударица прве смене на Посавском каналу, поздравила је студенте после чега је почео програм који се састојао од неколико хорских, народних песама и

рецитација. У оквиру програма један студент одржао је предавање о здравственом и привредном значају изградњавања Посавског канала које је било пажљиво саслушано.

После завршеног програма почела је играња. — После било видети студентску и сеоску омладину како заједно игра народна кола.

На крају сељани села Рвати приредили су малу закуску за своје госте — студенте и испратили их са жељом да опет ускоро дођу.

Љ. Марчић

Пример пожртвовања

Рад на довршавању ободног канала прилично је отежан због подводности терена. Да би рад био готов у току ове недеље, као што су бригаде логора »Вукићевица« дале обавезу, приступила се новом начину рада који ће омогућити брзо завршавање канала. Због тога је формирана екипа за црпљење воде која броји 18 омладинаца. Свака бригада овог логора дала је по 6 омладинаца у ову екипу. Вођа групе је чувени ударник Жика Лазаревић — »Муња«. Ради се непрекидно у две смене. До 12 часова ради једна смена а тада је замењује друга. Радећи 12 сати у води коју избацују кофама они показују сјајне резултате. Па ипак после завршеног свог посла они одлазе у своју бригаду где помажу друговима да би број избачених кубика био што већи. »Муња« предњачи у овоме. После рада са својом екипом он дохвати колица са којима пребацује норму за 200%. На тај начин »Муња« ударнички ради пуних 19 часова. »Муњиним« примером иду многи из његове групе. Јовановић Аца из I чете подринске бригаде и Предраг Станојевић из чачанске бригаде обавезали су се да поле избацавања воде ископају у слободним часовима 3 кубика земље. Ово је један од најлепших примера јер су другови међу најмлађима на читавом радилишту а норма за седмочасовни рад на овом терену је 0,80 кубика.

ВОДОНОШЕ

Досад се о њима није писало. Али, сетимо се првих дана рада. На радилишту врућина, жега. Сува уста. Ту и тамо неко пође са чутурицом за коју кап воде. А то је мало за све. Жеђ изазива умор, малаксалост.

Набавили смо канте, одредили водоноше и вода за нас није више проблем. И ево их, иду наше водоноше. Неуморне су. Па ипак, другови су нестрпљиви, остављају рад, излазе пред њих, и чекају на ред да пију. Свако треба да утоли жеђ, и ту мора такође да буде реда.

Верујем кад будем отишао са канала, сећаћу се често и на водоноше. Њих сам на радилишту каткад много прижељкивао, да се из даљине појаве са кантама пуним воде.

Драган Лукић

НОВЕ ОБАВЕЗЕ ЛОГОРА „ВУКИЋЕВИЦА“

У свом досадашњем раду омладина логора »Вукићевица« је кроз давање обавеза и кроз њихово испуњавање појачавала такмичарски дух. Ницали су све нови и нови резултати. Било је све више ударника.

Када се приступило завршавању једног дела ободног канала дате су нове обавезе. Све три бригаде дале су заједнички обавезу да ће за 10 дана избацити 3012 кубика тако да норма буде 1,1 м. дневно. На бригадним конференцијама чете, групе и појединци су такође давали своје обавезе. Београдска бригада се обавезала да ће избацити 1000 кубика и да ће према томе просек сваког њеног бригадира бити 1,65 кубика; чачанска бригада на 900 кубика са просеком на појединца 1,3 м, а подринска бригада ће, и поред тога што у њој има велики део омладинаца испод 17 год., избацити 1010 кубика

тако да ће просек сваког бригадира бити 1,27 м.

Тројка Ангелина Матић, Милан Негадовић и Петришић Милосав, двојка Андрије Мариновића, тројка И. Милојековића и тројка Радојице Ђенадића обавезале су се да ће просечно избацити по 2 кубика на дан.

Ни наши пионери, из подринске бригаде нису одустали од обавеза. Њихова најслабија тројка састављена од најмањих бригадира, избацавање дневно по 1,40 м. на појединца.

Већ првог дана по давању обавеза на радилишту се осетило појачано такмичење. Преподневна смена је одлазила зором а по подневна се враћала касно у ноћ. Да би канал био на време завршен почело се са преподневним радом. И после 4 дана таквог рада показани су добри резултати. Још 480 кубика и задатак ће бити извршен.

»Муњина« група избацује воду

Професор универзитета — међу сеоском омладином

— Дошао је професор Универзитета Собољев да нам држи предавање — препричавало се у бригади. Мало их је изненадила ова вест. Никада сеоска омладина није имала прилике да чује професора Универзитета. Далеко су они били од њих. Само су слушали о њима. О тим јако ученим људима.

А данас — један од тих људи назива их друговима и просто и једноставно прича им о животу совјетске омладине. Проводио их је својим живим излагањем кроз »Пионирски дворац« у Лењинграду, улицама Москве, кроз совјетске

школе. Млади бригадири слушају озарених лица. Читали су они и раније из књига и омладинске штампе о совјетској омладини и њеном животу али да чују све то од некога који је све то и видео — нису имали прилике. А радост је тим била већа.

Питања се нижу а на крају, сеоски омладинци заједно са професором Универзитета, клицали су совјетској омладини и пошли на рад са жељом да и они што пре постигну оно што је учинила совјетска омладина.

Завршимо канал пре одређеног рока

